

20 Maart

Johannes 13:1,2,12-17

(Teks: 13:17)

"Veels geluk: Jy's tot slaaf bevorder!"

Jesus het so pas die werk van 'n slaaf gedoen. Hy kon dit doen omdat hy 'n "gesonde selfbeeld" gehad het (vers 1,2). Hy het geweet voete-was kan niks van wie en wat Hy is, wegvat nie. Sy dissipels was onseker van hulself en het daarom jaloers gewaak om hul eie status te bewaar en te verhoog. Ander moes hul voete was en daardeur erken dat hulle meerderwaardig was. Hul "selfbeeld" was afhanklik van wat mense doen en sê.

Maar nou kom Jesus en sê sy volgelinge moet soos hy maak: voete-was, ander bedien, hul "status" prysgee. Dit is die kenmerk van die egtheid van hul (weder)geboorte in die familie van God. Sulke mense ag hulleself nie hoër as hul Heer nie. Hulle eer is om te doen wat Hy gedoen het.

Natuurlik druis dit in teen ons menslike aard. Ons wil bedien word. Ons wil erken word as beter as ander. Dit is slegs die werk van die Heilige Gees wat ons so nuut kan laat dink en doen dat ons gelukkig is om tot slaaf bevorder te word. Maar dit was vir Paulus en Petrus die kenmerk van die wedergebore mense (1 Kor. 7:22; 1 Pet 1:19). Jakobus, die Here se broer, stel homself aan sy lesers bekend as die slaaf van God en die Here Jesus. Dus: Om tot slaaf bevorder te word is die voorreg en eer slegs van die wat deur God verkies, geroep en gekoop is. Is jy gelukkig om so 'n slaaf te wees? Is dit jou eretitel? Of probeer jy nog altyd aanspraak maak om bedien te word? Dan is dit nie snaaks dat jy bitter ongelukkig is nie.

Sing Skrifberyming 16:1,3,9,10

Ds. D.C. Coetsee (Noordrand)